

**Už to nenaopravím**

**71**

**Válka růží**

**72**

**Zachraňte koně**

**73**

**Ze všech chlapů nejšťastnější chlap**

**74**



## **ZPĚVNÍK**

121. oddílu Stopaři

11. střediska podplukovníka Vally

Junáka – svazu skautů a skautek ČR

# Amazonka

*Hop-trop*

1. Byly krásný naše plány,<sup>G C G</sup>  
Hmí Bmí

byla jsi můj celej svět,

Amí <sup>G</sup>  
čas je vzal a nechal rány,  
Amí <sup>D</sup>  
starsí jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,  
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

R. Nebe modrý zrcadlí se<sup>G</sup>  
E7 Amí

v řece, která všechno ví,<sup>G</sup>  
stejnou barvu jako měly<sup>D</sup>  
Amí  
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,  
Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká  
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

R. Nebe modrý zrcadlí se ...

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,  
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.

R. Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,  
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,  
Hmí <sup>A</sup>  
pořád stejná, přísahám.

Ohradník

46

Oregon / Touha žít

47

Outsider waltz

49

Píseň, co mě učil listopad

50

Pískající cikán

51

Pochod marodů

52

Pole s bavlnou

54

Pošťák

55

Rychlé šípy

56

Starý příběh

58

Strom

59

Škrábej

60

Šnečí blues

61

Tak si tam stůj

62

Toulavej

63

Trh ve Scarboroughh

65

Tři bratři

67

Tři kříže

68

Tunel jménem Čas

70

Jarní táni	23	<b>Anděl</b> <i>Karel Kryl</i>
Jdem zpátky do lesů	24	C Ami C G7 1. Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla
Kdysi a kdesi	25	C Ami C G7 C přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Kláda	26	Ami C G7 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
Kluziště	27	C Ami C G7 C tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
Kometa	28	C Ami C G7 R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
Krutá válka	30	C Ami C G7 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
Krysař	31	C Ami G7 C Ami G7 C co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
Kulatý vobdělňík	32	2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujice ptáky, debatující o Bohu a hraní na vojáky,
Lodníkův lament	33	do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
Louisiana	35	
Malý velký muž	36	R. A proto, prosím, věř mi ...
Mississippi blues	38	3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
Mlýny	40	
Mrtvej vlak	41	R. A proto, prosím, věř mi ...
Na cestě - On the Road	42	
Nebeští jezdci	43	
Nehrálo se o ceny	44	
Nejdelší vlak	45	

# Až vzlétnou ptáci

Spirituál Kvintet

D A D A Hmi A Hmi A  
1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával  
D A D A Hmi A Hmi A  
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.  
G A G A G  
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejmíc líto  
Hmi A Hmi A  
když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou  
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou  
na rybářské staré síti, na draka a malé dítě,  
které nemá si s kým hrát.

3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,  
jako vánek šel kam chtěl smutné lampy lidem zhašel,  
pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,  
průzračnou jak dětský smích.

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,  
na dlani sníh dětství táh i když padal bez ustání,  
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím, nežli vzlétnou  
hejna ptáků ve větvích.

5. = 1.

Amazonka	1
Anděl	2
Až vzlétnou ptáci	3
Banka (Make love Cosa Nostra)	4
Bedna vod whisky	6
Blátivá cesta	7
Blues folsomské věznice	8
Betty	9
Divoké koně	10
Dokud se zpívá	11
Dům U vycházejícího slunce	12
Fi-li-mi	13
Fram	15
Frankie Dlouhán	16
Hajnej Hruška	17
Hlídač krav	19
Hotel Hillary	20
Hudsonský šifry	21

4. Pod zádama uhlí mám a deku děravou,  
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,  
navečer jsem do vagonu zalez' jako krab,  
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,  
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R. To znám...

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,  
usmála se, zamávala, z vagonu jsem spad',  
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",  
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,  
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6. = 2.

R. To znám...

## Banka (Make love Cosa Nostra)

Hoboes

1. Ze starých čásáků a fotek zažloutlejších  
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejších  
gangster má na kahánku, když kouří marijánku  
miluje Paula Anku, je velkej lump.

2. Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf  
na Pátý avenue se třese každej sejf  
kolťáky vycíděný, heroin a krásný ženy  
dolary upocený nejsou náš džob.

R. Jedeme přepadnout velikánskou banku  
ve vokýnku kulomet a dvě stě litrů v tanku  
ukradneme mraky dolarů  
sejdeme se večer u baru a tam je prochlastáme  
Zastřelíme poldu, co tu banku chrání  
naši velký loupeži už nikdo nezabrání  
soustředíme všechno úsilí  
poldové už shání posily a my je zastřelíme  
do břicha sekerou.

3. Nacpeme kolťáky do pouzder podpažních  
namažem mechanismy zbraní trofejních  
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru  
rozdělíme si sféru odkud až kam.

4. Bezdýmej prach a prvotřídní auťáky  
falešný dolary a whisky hekťáky  
matie naše máma decentně hejbe s náma  
you are my sugar baby make love get back.

## Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

*Hoboes*

**R.** To znám, to dobře znám, znám, znám,  
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,  
to znám, to dobře znám, znám, znám,  
na kolejích nejsem nikdy sám.

**1.** Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,  
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,  
v boudě dobrej mašíníra není žádnéj srab,  
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,  
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

**2.** Když z komína vod mašiny letí černej dým,  
na tom světě jenom jednu věc na tuý vím,  
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,  
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,  
jó, chudej hobo není nikdy sám.

**R.** To znám...

**3.** Za zádama Frisco, semafor je zelenej,  
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,  
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,  
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,  
jó, chudej hobo není nikdy sám.

## Zachraňte koně

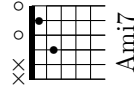
Kamelot

Emi Ami7  
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,  
C D G C H7  
věř mi, koně pláčou, povídám,  
Emi Ami7  
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly  
C H7 Emi  
hejna kohoutů, a bůhví kam.

G Hmi C  
R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,  
G Hmi C  
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,  
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé  
Ami C  
Ami H7  
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,  
já viděl, jak to hříbě umírá,  
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,  
jak tiše pláče, oči přivírá.

R. Zachraňte koně...



## Bedna vod whisky

Hoboes

Ami C Ami E  
1. Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,  
Ami C Ami E Ami  
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,  
C Ami E  
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,  
Ami C Ami E A  
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyně.

A D E A  
R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,  
D E A  
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká  
D E A  
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám, Ami  
D E A Ami  
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,  
postavil bych malej dům na louce ukrytý,  
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven  
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R. Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,  
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,  
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,  
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R. Tak kopni do tý bedny ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,  
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,  
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,  
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

## Blátivá cesta

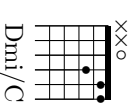
Pacifik

- R.** Blátivou, blátivou cestou dál nechceš jít,  
kde jen máš touhu bláznivou,  
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
- 1.** A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,  
ve slunci kotě usíná,  
a jak si před hospodou vpravějí kmeť,  
život prej stále začíná.
- 2.** Z města tě vyháňejí ocelový stíny,  
jak dříve šel bys asi rád,  
z bejvalejch cest ti zbyly potrhany džíny,  
čas běží, je to ale znát.
- R.** Blátivou, blátivou ...
- 3.** Na poli pokoseným přepočítáš snopy,  
do trávy hlavu položíš,  
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopi,  
po jiným ani netoužíš.
- 4.** Měkký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,  
nad jezem kolébá se prám,  
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,  
a přesto necítíš se sám.
- R.** Blátivou, blátivou ...

## Válka růží

Spirituál kvintet

- 1.** Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,  
nad ztichlým polem válečným, derry down,  
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
- 2.** Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,  
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,  
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
- 3.** Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,  
dva rody živí jeden hněv, derry down,  
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastřům,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
- 4.** Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,  
však hlína pije jednu krev, derry down,  
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,  
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.





## Už to nenapravím

Máči

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,  
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,  
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,  
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,  
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka  
zadní otevřená, zadní otevřená,  
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,  
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,  
že jsi unavená, že mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,  
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,  
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,  
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.  
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,  
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,  
láska nerezaví, láska nerezaví,  
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,  
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,  
už to nenapravím, už to nenapravím.

## Blues folsomské věznice

Greenhorns

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,  
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,  
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí  
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,  
a ze zdi jsem sundával tenthleten dědečkův kvér,  
pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bejt chlap all right  
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádnej žert,  
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,  
místo jako kočka já utíkám jak slon,  
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,  
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.  
pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!",  
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

## Betty

Hop trop

1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:  
"Hrab a dř' anebo umř'!" a pak na západ se hnal,  
z plachty dávnno jsou už cary, ale heslo platí dál,  
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.

R. Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejčkám a spolknou špunt,  
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám silbnej grunt,  
doufám, že to s nima zmáknou, vodsad' dál už nepudem,  
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhéj támhle musí bejt,  
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,  
jedu sehnat nákej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,  
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R. Betty, vyndej z bedny soudek ...

## Tunel jménem Čas

Hoboes

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,  
těch asi už se nezavíš do posledních dnu,  
a hvězdy žhavějch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,  
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašínířy zkusil na to ptát,  
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,  
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,  
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,  
tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,  
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,  
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích  
a honky-tonky piána a uplakany smích  
a písničky a šťastný mlle na tulácký pas  
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,  
snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí  
a veksí zpátky přehodí v té chvíli akorát,  
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,  
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,  
ten konec moh' bejt veselěj, jen nemít tenhle kaz,  
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

**Rec.** Snad se chtěl modlit:

„Vím, trestat je lidský,  
ale odpouštět božský,  
snad mi tedy Bůh odpustí ...“

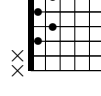
**R.** Jen tři kříže z bílého kamení  
jsem jim do písku poskládal,  
slzy v očích měl a v ruce, znavený,  
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

## Divoké koně

Jarek Nohavica

Ami Dmi Ami C Dmi Ami  
1. /: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, /:  
Dmi Ami Dmi Ami DdimF  
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,  
Dmi Ami Dmi E7 Ami  
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,  
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,  
naše touho, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládně zápach klisen na břehu jezera,  
milování je divoká píseň večera.
5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,  
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,  
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
7. Já viděl divoké koně ...



Ami

## Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

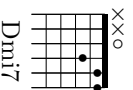
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,  
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G  
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G  
včera jsem nespal a ani dnes nespočínu,  
F G C Ami G  
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,  
F G F G C Emi Dmi7 G  
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,  
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,  
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,  
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,  
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,  
za oknem míhá se život jak leporelo,  
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,  
houpe to, houpe to na housenkové dráze,  
i kdyby supi se slítali na mé tělo,  
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,  
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"  
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,  
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,  
že dokud se zpívá ještě se neumřelo



## Tři kříže

Hop trop

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,  
Dmi C Ami  
Dmi Ami Dmi  
který v drápech má ďábel sám,  
C Ami  
bílou přídí šalupa "My Grave"  
Dmi Ami Dmi  
míří k útesům, který znám.

R. Jen tři kříže z bílýho kamení  
F C Ami  
Dmi Ami Dmi  
někdo do písku poskládal,  
F C Ami  
slzy v očích měl a v ruce, znavený,  
Dmi Ami Dmi  
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,  
samý pít a rvačky jen,  
chřestot nožů, při kterým přejde smích,  
srdce-kámen a jméno Stan.

R. Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,  
štěkot psa zněl, když jsem se smál,  
druhej kříž mám a spím pod zemí,  
že jsem falešný karty hrál.

R. Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,  
Fatty Rogers těm dvěma život vzal,  
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

## Tři bratři

*Spirituál kvintet*

- Ami  
1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,  
D AmiE  
v domě zchudlém jim souzeno žít,  
Ami  
ti kostkama metali, kdo z nich má jítí,  
D Ami Emi  
kdo z nich má jít,  
F C G Ami  
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,  
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,  
by koráby přepadal, na moři žil,  
na moři žil,  
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,  
a tak krátkou, jak zimní je den,  
už plaví se Henry, když před sebou objeví  
loď, pyšnou loď:  
"Napněte plachty a kanóny ven!"
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,  
z vln už ční jenom zvrácený kýl,  
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,  
loď potopil,  
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,  
smutnou zprávu dnes dostane král,  
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si  
vzal, on si vzal;  
střežte se moře, on vládne tam dál!

## Dům U vycházejícího slunce

- Ami C D F  
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,  
Ami C E  
ve štítu znak slunce má,  
Ami C D F  
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejších  
Ami E Ami C D F Ami E Ami E  
a kde jsem zkejs' i já.
2. Mý mámě Bůh dal věnem svatebním  
jen prát a šít blue jeans,  
táta můj se flákal jen  
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,  
jenom bídu svou měl a chlast,  
k putykám pak táh' tu pouť mizernou  
a znal jen pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům  
lepší dům, než má kdo z vás,  
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,  
ale je v něm sníh a mráz.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,  
pěstí vytrhnout tu mříž,  
já jak v snách bych šel do New Orleans  
a měl tam k slunci blíž.
6. = 1.

# Fi-li-mi

*Spirituál Kvintet*

Emi

1. Čert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se ztrať,  
Emi Hmi Emi  
že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám!

7. Z trní si lůžko zhotovit dej,  
druhé z růží pro mě nech stlát,  
jen pýchy své a Boha se ptej,  
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Emi

R. Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-vej, fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-vej,  
Emi Hmi Emi  
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-vej, vo tom si teď zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano, táhni jako kuň,  
pod tíhou jako medvěd fuň, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad',  
na vodu smíš jen vzpomínat, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

4. Když konečně máš vody dost, určitě přes ni stavíš most,  
kláda ti ráda zlomí kost, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,  
ještě to cejtí každěj sval, jó, vo tom si teď zpívám!

R. Fi-li-mi ...

6. Slunce už dělá z trávy trouď,  
jen kdybych se směl vodsad' hnout,  
na tuhle trať zapomenout, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

## Trh ve Scarborough

*Spirituál kvintet*

Emi D Emi  
1. Příteli, máš do Scarborough jít,  
G Emi G A Emi  
dobře vím, že půjdeš tam rád,  
G F#mEmiD  
tam dívku najdi na Market Street,  
Emi A C D Emi D Emi  
co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,  
za jehlu niť však smí jenom brát  
a místo příze měsíční svít,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,  
šátek v písku přikaž ji prát  
a ždímat v kvítí jabloňovém,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,  
v něm se může na cestu dát,  
s tím šátkem ať vejde v můj dům,  
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční za přívaly vln,  
zorej dva sáhy pro růží sad,  
za pluh ať slouží šípkový trn,  
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou ho skrop,  
choď těm růžím na loutnu hrát,  
až začnou kvést, tak srpu se chop,  
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Jen Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej,  
Emi C  
můj vagón bude pérovej,  
Ami Hmi ě Emi  
jó, vo tom si teď zpívám!

R. Fi-li-mi ...

# Fram

Wabi Daněk

1. Zas mě to táhne o kus dál, zas nemám doma nikde stání,  
Ami Ami6 Ami D  
Dmi E7 Ami Ami6  
desítky důvodu si sháním, už abych na cestu se dal.

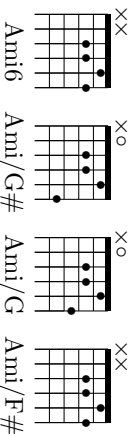
2. Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,  
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.

R. Klenotník měsíc zavřel krám,  
Ami Ami6/G Ami/F# Emi  
z výkladu svoje šperky sklízí,  
Dmi Emi  
obrysy domu v dálece mizí,  
Dmi E7  
tak naposled ti zamávám  
Ami  
z paluby lodi jménem Fram.

3. Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,  
ty žiješ jenom ze vzpomínek, a já se stále nevracím.

4. Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,  
nevíš, zda právě neumírám tam někde na ledových krách.

R. Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,  
chlup jen tak lehce neumírám, na modré lodi jménem Fram  
tě za pár roků vyhledám.



7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,  
Ami Ami G F E Ami  
ať vám poví, proč mi říkaj', proč mi říkaj' Toulavej'.



## Toulavej

Vojta Křížák Tomáško

- Ami G Ami E  
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',  
Ami G F Ami  
ať vám poví, proč mi říkáj', proč mi říkáj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,  
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.
- F G G7 C  
R. Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát  
F G F G  
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem zapomněl hrát,  
Ami  
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,  
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každěj měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',  
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.
- R. Sobotní ráno mě neuvidí ...
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše písne: no tak jdem,  
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',  
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.
- R. Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,  
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu  
rád,  
vzpomenu rád.

## Frankie Dlouhán

- C F C  
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou  
C G F C  
lidem nad hlavou, smutnou dálavou, C  
C F C  
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,  
G F C  
za čas odletěl, každý zapomněl.
- G  
R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,  
F C  
po státech toulal se jen sám,  
F C G  
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.  
F C Ami  
Tam ruce k dílu míčky přiloží a zase jede dál,  
F G C  
a každěj kdo s ním chvíli byl,  
F G C  
tak dlouho se pak smál.
2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,  
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.  
A když pak ranče večer tiše usínaj,  
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou naši, přestal žít,  
jeho srdce spí, tiše klidně spí.  
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,  
farář píseň pěl, umíráček zněl.

## Hajnej Hruška

*Hop trop*

Emi C7 H7 Emi H7 Emi  
1. Na pařez já usednu si v lesním pološe\_ru  
C7 H7 Emi H7 Emi  
a na hajnýho vzpomenu si, jenž má hezkou dceru,  
D7 G D7 G  
na hajnýho Hrušku a jeho dceru - samej skvost,  
D7 G F# H7  
jenže von má pušku a s puškou střeží dcery ctnost.

2. Na pařezu přemejším, a dá to velkou tušku,  
jak bych vyzrál na hajnýho, na hajnýho Hrušku,  
na Hrušku a jeho zbraň a křepeláka Azora,  
kterej hlídá jako saň vchod do hájovny ze dvora.

Emi C7 Emi C7  
R. A štěká přitom na srnce, na datly i žlůvy,  
Emi C7 Emi C7  
na tuhýka na trnce, na vejry i súvy,  
Ami Emi Ami Emi  
na chudáka vandráka von štěká ponejvíce,  
Ami Emi F# H7  
vidí ve mně pytláka, co líčí na zajíce.

Emi C7 H7 Emi H7 Emi  
\* . Vrr haf, vrr haf, sypej si to, vrr haf, vrr haf, fuj fuj fuj,  
Emi C7 H7 Emi H7 Emi  
vrr haf, vrr haf, sypej si to, padej pryč a upaluj!

3. Hruška zbystří sluch i zrak a vzkřikne: "Namouvěru,  
zas je tu ten darebák, co zprznil mi chce dceru,  
zas je tu ten chuligán, co slídí, kde je dcerka,  
jenže já se do něj dám a proženu mu perka!"

4. A už běží, v hubě pěnu, dělá dlouhý kroky,  
pušku k palbě připravenu, má v ní srnčí broky,  
letí, letí jeko blesk ze světnice na dvorek,  
ve vočích má divnej lesk i jeho pejsek Azorek.

## Tak si tam stůj

*Hop trop*

Dmi C Gmi Bb  
1. Tak si tam stůj, já dál tě kličně na krajnici nechám,  
Dmi C Gmi Bb  
tak si tam stůj, už za chvíli se hodně sešerí,  
Dmi Ami F Gmi Ami  
nezastavím, a nebude to tím, že zrovna spěchám,  
Gmi Dmi  
nezastavím, když vidím, že mi někdo nevěří.

C Dmi  
R. Polykám dálku, letí mi čas,  
Bb A7 Dmi  
když nezamáváš, tak vem tě das.

2. Tak si tam stůj, já napíšu do špíny na kontejner,  
tak si tam stůj, já cestou s někým povídat si chtěl,  
nezastavil můj udejchanej zablácenej trailer,  
nezastavil, tvý pohrdavý oči uviděl.

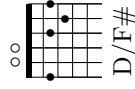
R. Polykám dálku, letí mi čas...

3. Tak si tam stůj, snad naloží tě ňákej lepší auták,  
tak si tam stůj, už za chvíli tě večer zastudí,  
zastavím tam, kde za pár hodin vystřídá mě parťák,  
zastavím tam, kde za zádama se mi probudí.

## Šnečí blues

Jarek Nohavíca

- G C7 G D/F# G C G D7  
1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',  
G G7 C  
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,  
G D7 G D7  
že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,  
z ulity pára, ohnivá čára,  
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatačce, tam v mechu u svlačce,  
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,  
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,  
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,  
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,  
/: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,  
smutné šnečí blues. :/



- R. Ten, kterej má rád štvance na lišky i kance,  
když vypukne pralice, vždycky v ní má šance,  
on si troufne na zvíře tak, jako medvěd velký,  
a milýho trempíře chce kousnout do pr...avý ruky.
5. Víím, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora:  
vyštuduju na vrchního lesů revizora,  
až přijedu na kontrolu se služební volhou,  
postavím je do pozoru, což je mojí touhou.
6. Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli,  
žeš' ji střelil nastojatě, a on bude zbledlý,  
“smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru,”  
jenže, Hruško, na tvou dceru já už dávno ... hej, beru!
- Rec.** Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?  
\* . A to bude asi všecko, na zdi visí puška,  
pod ní kolíbá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška ...

## Hlídač krav

Jarek Nohavica

**1.** Když jsem byl malý, říkali mi naši:

“Dobře se uč a jez chytrou kaši,

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,  
takový doktor sedí pěkně v suchu,  
bere velký peníze a škrábe se v uchu,”

já jim ale na to řek: “Chci být hlídačem krav.”

**R.** Já chci mít čapku s bambulí nahore,

jíst kaštaný, mýt se v lavoře,

od rána po celý den zpívat si jen,  
zpívat si: pam pam pa dam ...

**2.** K vánocům mi kupovali hromady knih,  
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,  
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,  
každý na mě hleděl jako na pytel blech,  
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

**R.** Já chci ...

**3.** Dnes už jsem starší a vím, co vím,  
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,  
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,  
s nohama křížem a s rukama za hlavou  
koukám nahoru na oblohu modravou,  
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

**R.** Chtěl bych mít ...

## Škrábej

Hop trop

**1.** Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,  
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,  
my lodníci jsme na tom nejhub', vím to na tuť,

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,  
bocman vířská, nejradši bych po krku mu sáh'.

**R.** Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:  
nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

**2.** Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,  
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,  
stejně každej den jeden z nás končí na marách,  
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,  
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,  
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

**R.** Hej hej ...

## Strom

Ozvěna

Ami  
G  
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,  
Ami  
G  
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,  
F  
G  
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil  
F  
E  
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A  
F  
R. A on tam stál, a koukal do polí,  
D  
E  
byl jak král, sám v celém okolí, Dmi  
A  
F  
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata, D  
A  
E  
a jeho pokladem byla tráva strapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,  
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,  
a z vísky bylo město a to město začlo chtít  
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R. A on tam stál ...

3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl,  
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,  
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval  
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.

R. A on tam stál ...

4. Při stavbě se ukázalo, že silnice půjde dál,  
a tak kousek od nové cesty smutný pařež stál,  
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával  
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

## Hotel Hillary

Poutníci

Ami  
G  
1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám, Emi  
F  
G  
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám, Ami  
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný, Emi  
F  
G  
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný. Ami

F  
R. A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,  
Dmi  
D  
zahodili lampióny a naši hospodu, F  
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vín  
Dmi  
D  
a žádostivost těla a pak radost z volovin, Ami  
a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,  
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,  
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,  
a cenzori nám kázali o správném umění.

R. A tváře měli kožený ...

3. A tak válčím s nostalgii, bují ve mně jako mech,  
a pořad všechno slibují starý hesla na domech,  
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,  
a já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R. Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,  
zahodíme lampióny a najdem hospodu,  
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vín  
a žádostivost těla a pak radost z volovin,  
/: a ta nám zbejvá. :/

## Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený  
Ami C  
jako já, jó, jako já,  
G Ami  
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,  
Ami G Ami  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřikládá uhlí, šif když na měčimu vjel,  
málo zná, málo zná,  
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků  
jako já, jó, jako já,  
ten, kdo cejití se bejt chlapem, umí dělat rotyku,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,  
málo zná, málo zná,  
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,  
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R. Ahoj, páru tam hodě ...

## Starý příběh

Spirituál kvintet

1. Řek' Mojiš' jednou lidu svému: přišel čas,  
C Ami F Ami  
dnes v noci tiše vytráť se každý z nás.  
C E F D7 C F Ami  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,  
že naše cesta ke štěstí je trnitá.  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
- R. Kdo se bojí vodu jít,  
C  
ten podle tónů faraónů musí žít.  
C E F D7 C F Ami  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
3. Až první krůček bude jednou za námi,  
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,  
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
- R. Kdo se bojí vodu jít ...
5. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,  
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.  
Mává, mává nám všem svobodná zem.
- R. Kdo se bojí vodu jít ...

4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou  
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,  
za nima Rychlonožka s Bublinou,  
naší krásnou chlapeckou krajinou.  
G D C Emi  
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad  
jako já, jó, jako já,  
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,  
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,  
kdo je sám, jó, jako já,  
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,  
ať se na hudsonský šify najmout dá, johoho.

## Jarní tání

Brontosauri

Ami Dmi C  
1. Když první tání cestu sněhu zkráží  
F Dmi E Ami  
a nad ledem se voda objeví, C  
voňavá zem se sněhem tiše plíží,  
F Dmi E Ami  
tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

F C  
R. Přišel čas slunce, zrození a tratí, C  
F C E  
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,  
Ami Dmi  
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,  
F E Ami  
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,  
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,  
jaro je lék na řeči, co nás nudí,  
na lidi, co chtějí' zkazit život nám.

R. Přišel čas slunce ...

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,  
srdce těch pánu, co je jim vše fuk,  
pak bych měl naději, že i příští jaro  
bude má země zdravá jako buk.

R. Přišel čas slunce ... A  
F E  
+ oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

## Rychlé šípy

Wabi Ryvola

Emi  
1. Můj život je hned plný neshází,  
A  
na jaře když duben přichází,  
C  
já vracím se do poválečnejch let,  
Emi  
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,  
G  
já žlutý kvítek za klopou si dám  
Ami  
a píseň Vontů tiše zabroukám,  
D  
do Stínadel se šerem vpravím,  
Emi H7  
snad potkám cestou Losnu, co já vím.

2. Dunivá Kateřina burácí  
a Široko má dávno po práci,  
jen já se vracím Mýší pastí sám,  
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.  
Bohouš, Dlouhý Bidlo, Štětináč,  
pan Fišer pustil z okna květináč,  
Jan Tleskač, Jiří Rymáň a tak dál,  
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

3. To Rychlé šípy samy byly v nás  
a žlutý kvítek symbolem byl krás,  
co nemůže nám nikdy vzít,  
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.  
Snad jednou až se jaro navrátí,  
můj život píseň Vontů obrátí,  
já svobodný a čistý půjdu dál  
a směšný bude ten. kdo se mi smál.



## Pošťák

Hop trap

Ami G Ami G F  
1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,  
C Dmi Ami E7  
psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',  
Ami G Ami G F  
z váčku jsem lovil pár centů a šef mi vtom řek':  
C Dmi Ami E7  
pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,  
Ami G Ami G F  
sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,  
C Dmi Ami E7  
brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mě: "Buď fér!"

A D A  
R. Pošťák se má, za známky neplatí, A  
D C E7  
hlavně když se s pytletem prachů někam neztratí,  
D A  
pošťák se má, a když se neztratí,  
D C E7 A  
za pět roků utopený sáně zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo ňák dřív,  
led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,  
místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,  
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,  
zázrakem živej pak dostal se na druhěj břeh  
bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

R. Pošťák se má ...

## Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7 D G C G  
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,  
Ami7 D G C G  
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,  
Ami7 D G Emi  
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,  
Ami7 D G D  
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi  
R. Z ráje, my vyhnání z ráje, G D  
Ami7 C7 G  
kde není už místa, prej něco se chystá,  
G Emi  
z ráje nablýskaných plesů  
Ami7 C7 G  
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,  
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,  
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,  
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R. Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,  
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,  
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,  
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R. Z ráje...

## Kdysi a kdesi

Štír/Suchý

1. Kdysi a kdesi bylo nebylo,  
G C F  
minometry metaly a dělo páliło,  
F C  
pan velitel roty na to nebral ohledy,  
G C  
řek', abych si obul boty a šel na zvědy.
- R. Vyfasujem kvér a flašku džinu,  
C G C  
skrže tmu si tunel vydlabem,  
G C  
přes Waterloo za Hercegovinu,  
G C  
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.
2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,  
aby Turci netušili, že je nežeru,  
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,  
Taliáni nemají zdání ani tušení.
- R. Vyfasujem kvér a flašku džinu ...
3. V zákopech si Němci tiše seděli,  
aniž tu neděli o mě něco věděli,  
času bylo málo a mě to hnalo tam,  
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám.
- R. Vyfasujem kvér a flašku džinu ...
4. Švédové si právě pekli vepřový,  
když tu jsem na ně náhle vyběhl ze křoví,  
jejich jediná mě střela minula,  
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

## Pole s bavlnou

Rangers/Plavci

1. Pane můj, co v nebi je tvůj dům,  
C C7  
má máma můj život dala katům,  
F C  
katům mým v polích s bavlnou.  
G7  
Pane můj, co v nebi je tvůj dům,  
C C7  
má máma můj život dala katům,  
F C  
katům mým v polích s bavlnou.  
G7 C F C
- R. Den za dnem kůže zná bič katů, vidíš jen černý záda bratrů,  
C7 F  
jak tam dřou v polích s bavlnou,  
C G7  
to, co znaš ty v Lousianě, černý záda znaj' i v Texacané,  
G7 C F C  
i tam jsou v polích s bavlnou.
2. Já vím, brzy musí přijít soud,  
černý záda práva na něm vyhrájou,  
Boží soud v polích s bavlnou.
- R. Den za dnem ...
3. Chtěl bych jít na potem zvlhlý lány,  
tak řekni, Pane můj, černý zvoňte hrany  
katům mým v polích s bavlnou.
- R. Den za dnem ...
4. Dnes měj, Pane, co v nebi je tvůj dům,  
mou duši, když život patří katům,  
katům mým v polích s bavlnou.

**R.** Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,  
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!  
Neuróza, skleróza, křivičná záda,  
paradentóza, no to je paráda!  
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,  
žili vesele, než měli poruchu.

## Kláda

*Hop trop*

**1.** Celý roky prachy jsem si skládal,  
D A Hmi  
nikdy svýho floka nepropil,  
vod lopaty měl vohnutý záda,  
D A Hmi  
paty od baráku jsem neodlepil,  
A Hmi  
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,  
D A Hmi  
tohle já už dávno pochopil.

**2.** Taky kdysi vydělat jsem toužil,  
brácha řek' mi, že by se mnou šel,  
tak jsem háky, lana, klíny koupil,  
a sekery jsme svoji každěj doma měl,  
a plány veliký, jak fajn budem se mít,  
nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi  
**R.** Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!  
G D Emi F#  
S tou si, bráško, netykej, netykej !

**3.** Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,  
není těžký, vždyť jsme fikany,  
ten rok bylo jaro ale skoupý,  
a teď jsme na dně my i vory svázaný,  
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,  
jen kus práce nedodělaný.

**R.** Duní kláda ...

# Kluziště

Karel Piňhal

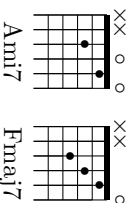
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G  
1. Strejček kovář chytil kleště, uštípl z noční oblohy  
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G  
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,  
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G  
nejdřív ale chytil sílnu, pak sáh kamsi pro pivo,  
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G  
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G  
R. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou  
Fmaj7 D7 G  
kolem jdou, nekam jdou, do rytmu se kývají,  
C Emi7/H Ami7 C/G  
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou  
Fmaj7 C Fmaj7 C  
kolem jdou, nekam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,  
pak tu kapku všude rozstříkl jedním mocným úderem,  
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi  
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R. Zatím tři bílé vrány ...

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,  
kdosi mě vzal kolem ramen a polbil na tváře,  
kdesi v dálice rozmazaně strejda kovář odchází,  
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.



# Pochod marodů

Jarek Nohavica

Ami C G F Ami  
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,  
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,  
Dmi F Ami Dmi F E  
chrapat v hrudním koši, no to je zážitek,  
Ami C G F Ami  
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.

2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,  
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,  
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,  
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C  
R. Círhóza, trombóza, dävivý kašel,  
Dmi Ami E Ami  
tuberkulóza - jó, to je našel!  
C G C  
neuróza, skleróza, ohnutá záda,  
Dmi Ami E Ami  
paradentóza, no to je paráda!  
Dmi Ami G C  
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,  
Dmi AmE Ami  
žijem vesele, juchnuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,  
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,  
zná naše adresy a je to čiperka,  
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.

4. Zítřa nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,  
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,  
budou nám řezati ty naše vnitřnosti  
a přitom zpívají ze samé radosti, -sti, -sti.

## Pískající cikán

Spirituál Kvintet

C G C G C G C G  
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,  
C G C F C F CF G  
tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo pís-ká.

2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,  
švarného vidí cikána, jak leží, písničku pís-ká.

3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,  
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak pís-ká.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,  
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti pís-ká."

5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,  
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si pís-ká."

6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blyská,  
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku pís-ká.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štěstka:  
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si pís-ká ...

## Kometa

Jarek Nohavica

Ami  
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,  
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,  
Dmi G7  
zmizela jako laň u lesa v remízku,  
C E7  
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,  
až příště přiletí, my už tu nebudem,  
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,  
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi  
R. O vodě, o trávě, o lese, C  
G7  
o smrti, se kterou smířit nejde se,  
Ami Dmi  
o lásce, o zradě, o světě E7  
E a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě. Ami

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,  
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,  
hledal, až našel v hvězdářských triedrech  
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,  
že jenom z člověka člověk se narodí,  
že kořen s větvemi ve strom se spojuje  
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R. Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf  
zpod rukou umělce, který už nežije,  
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,  
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru  
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,  
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,  
my už tu nebudem, ale jiný ji zazpívá.

R. O vodě, o trávě, o lese,  
o smrti, se kterou smířit nejde se,  
o lásce, o zradě, o světě,  
bude to písnička o nás a kometě ...

## Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

1. Málo jim a málo spím a málokdy tě vídám,  
Málokdy si nechám něco zdát,  
doma nemám stání už od jarního tání,  
cítím, že se blíží listopad.

R. Listopadový písne od léta už slychám,  
vítr ledový přinesl je k nám,  
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,  
listopadový písni naslouchám.

2. Chvilí stát a poslouchat, jak vír větve čistí,  
k zemi padá zlatý vodopád,  
pod nohama cinká to poztrácené listí,  
vím, že právě zpívá listopad.

R. Listopadový písne ...

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,  
co mě nutí do zpěvu se dát,  
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám  
píseň, co mě učil listopad.

R. Listopadový písne ...

## Outsider waltz

Wabi Daněk

**1.** Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně  
Ami D Hmi  
poklesl' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,  
Ami D G Emi  
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,  
Ami D G D  
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

**R.** Máš svůj svět a ten se ti hrouťí,  
G Emi  
to dávno znám, já prožil to sám,  
Ami D Ami D  
kráčíš dál a cesta se krouťí,  
Ami Hmi D G  
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

**2.** Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,  
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,  
ulicí tiše krouží ten bibej motiv z Lohengrina,  
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

**R.** Máš svůj svět a ten se ti hrouťí ...

**3.** Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání  
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,  
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,  
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

**R.** Máš svůj svět a ten se ti hrouťí ...

## Krutá válka

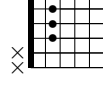
Spirituál kvintet

**1.** Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,  
G# A F#mi E A6 F#mi G#mi  
hoří dál plamen války a ráno je blíž,  
H7 E C#mi F#mi G#mi  
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,  
G# A F#mi E A E  
láska má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

**2.** Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,  
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,  
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,  
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

**3.** Až dým vítr stočí, tvář změnění pot a prach,  
do mých dívej se očí, tam není strach,  
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,  
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

**4.** Ach, má láska sladká, jak mám ti to jen říct,  
každá chvíle je krátká a já nemám víc,  
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,  
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', láska má!



A6

# Krysař

Pacific

- Emi C D Emi  
1. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
Emi Ami D Emi  
městem šlo jako pohlazení, když na pišťalu hrál.  
G C Ami D  
Viděl jak brány otvírají, jak každý šel mu vsťíc,  
Emi Ami D Emi  
že lidé jeho píseň znají, každý chtěl slyšet víc.  
Emi C G D Emi
2. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
až jednou se svým doprovodem přišel i sám pan král,  
prodej mi flétnu, chlapče milý, já všechno zlato ti za ni dám,  
ten nápěv tolik roztomilý, dávno v srdci mám.
3. Povídá krysař: pane králi, ať pišťalka je tvou,  
ať v kámen nikdy nepromění písničku nevinou.  
Vyjdi s tou písní mezi lidi, na každou ze všech cest,  
ať slepý rázem krásu vidí, otvírej brány měst.
4. Otvírej srdce zatvrzelá, tulákům lámej hůl,  
ať s tebou zpívá země celá, dej království všem půl.  
Krejčíkům plátno, rybářům síť a včelám květů pyl,  
já zase musím svou cestou jít, ty zpívej ze všech sil.
5. Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,  
městem šlo jako pohlazení, když na pišťalu hrál.  
Kde jsou ty doby osvícené, zatímco svět šel dál,  
kde jsou ty písně zanícené, kam zmizel ten, co hrál.

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí –  
touha žít, touha žít,  
kdo zavolá den a úly vyrojí –  
touha žít, touha žít,  
člověk se drápe až někam k nebi blíž,  
dostává rány, a přesto leze výš,  
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
- R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...
- R. Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlejí strom,  
Oregon, Oregon, dál musíš jít.



## Oregon / Touha žít

Pacifik

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou –  
Emi  
G touha žít, touha žít,  
kdo zbouřal ti dům a pravdu staletou –  
G Emi  
touha žít, touha žít, Emi  
Ami těžko se ti dejchá v těsným ovzduší,  
Ami H7 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,  
Emi kdo přes pláň hnal tvůj osamělej vůz –  
G Emi  
touha žít, touha žít.

R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,  
C D G Emi  
C D Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil –  
touha žít, touha žít,  
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil –  
touha žít, touha žít,  
na týchletý cestě jen dvě možnosti máš:  
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,  
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...

## Kulatý vobdělíníky

Hop trop

R. /: Kulatý obdělíníky, kulatý obdělíníky,  
D  
A7 D  
fialovej les a žlutá voda. :/

1. Pojď se mnou, ty moje poupě,  
D  
A7 D  
já ukážu ti opiový doupě,  
tam v těžkým dýmu omamnejch jedů  
A7 D  
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R. Kulatý obdělíníky ...

2. Ležím si na bříše, na zádech bednu kytu,  
v kapse hrst hašíše, žiju si v blahobytu,  
dva kufry algeny dostal jsem za chatu  
a potom za auťák LSD lopatu.

R. Kulatý obdělíníky ...

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,  
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,  
konečně v kómatu rysy mi přituhly,  
sako a kravatu dají mi do truhly.

R. Kulatý obdělíníky ...

## Lodníkův lament

*Hop trop*

Emi G D  
1. Já snad hned, když jsem se narodil,  
G D G  
na bludnej kámen šláp',  
D Emi D Emi  
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,  
G D G D G  
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,  
D  
drsnymu chlapu nesvědčí,  
Emi D Emi  
já tuk' si na čelo.

R. D G D G C G

G D  
Máma mě doma držela a táta na mě dřel,  
G  
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,  
D  
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou  
Emi  
a za její lásku plait celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,  
že na lodích je veselo a fásujou tam chlast,  
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,  
kde kapitán byl kořala a ňval na nás jak dráb.  
3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach  
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,  
všechny krysy z lodi zmizely a v dálice maják zhas'  
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,  
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,  
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,  
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

## Ohradník

*Hop trop*

Dmi G B<sub>7</sub> F  
1. Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,  
Dmi G B<sub>7</sub> F  
jenom blejsklo slunce do louží, už parťák na nás vltí',  
B<sub>7</sub> F B<sub>7</sub>  
toho flákání prej po farmě má právě akorát,  
Dmi F G Dmi  
proto: "Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."

2. Ty autácky maj shnilěj rám a rozrachtanej plech,  
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj' dech,  
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop',  
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

R. Dmi B<sub>7</sub> F C  
R. Stovky ran palicí a kůly budou stát

B<sub>7</sub> F C  
pro míle dlouhý vedení,  
B<sub>7</sub> F G  
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,  
Dmi F Ami Dmi  
stáda nám ohlídají dráty mēděny.

3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát  
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,  
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,  
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R. Stovky ran palicí a kůly budou stát ...

## Nejdelší vlak

*Spirituál Kvintet*

C C7

1. Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,

F C C7

ví, kdy ho zastaví hráz,

F C C/H Ami

ví, voda ví, kdy ji noc ochladí,

C G C

a zná, jak pálí mráz.

2. Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj,

slůvka tři prostá ti říct,

tam někde v dálce je návěstí "stůj!",

ráda tě mám, nic víc.

C G Emi F G

R. Vítr stín tvůj svál,

F Cmaj7

nejdelší vlak jel dál,

F C C/H Ami

šestnáct vagonů měl, tenkrát měl,

Dmi G C

v posledním z nich jsi stál.

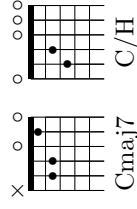
3. Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj

vrátí se, půjdu mu vstříc,

blízko mých očí je návěstí "stůj!",

ráda tě mám, nic víc.

R. Vítr stín tvůj svál ...



5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv  
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',  
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,  
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

## Louisiana

*Hop trop*

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap  
a na šífu křížit svět ho neleká,  
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',  
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

R. Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,  
blíá Louisiana, jako víra pevná loď,  
podepiš a s náma pojd, taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,  
když to musí bejt, i do vohně jí dá,  
proti nám je pracháč i kostelní myš,  
nám stačí dejchat volně akorát.

R. Louisiana, Louisiana ...

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,  
dvě hnáty křížem vzhůru vylétí,  
zas bude Černeš Jack smát se nad mořem,  
co je hrobem jeho obětí.

R. Louisiana, Louisiana ...

## Nehrálo se o ceny

*Hop trop*

1. Měli jsme bundy zelený, někomu občas lezly krkem,  
kde kdo si o nás myslel svý, jako by nikdy nebyl klukem.  
2. Vod lidí pohled kyselej a kam jet, to nám bylo volný,  
každě už hrozně dospělej, i když to věkem bylo sporný.

R. Když na nádraží při pátku nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,  
víc než milión v prasátku bylo nabídnutí cigarety pouhý,  
tam vo zábradlí vopřeny, dvě kytary a syrovej sbor hlasů,  
tam nehrálo se o ceny, ale pro radost a ukrácení času.

3. Jméno si každěj vysloužil a bral ho stejně jako pravý,  
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl, stálo, jak bude přílehavý.

R. Když na nádraží při pátku ...

4. Přesto, že každěj jinam šel životem úspěchů i pádů,  
/: těžko by asi zapomněl na partu dobřejch kamarádů. :/

## Nebeští jezdci

Waldemar Matuška

1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,  
den temný byl a vítr ševlel ve stéblech trav,  
tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,  
když z rozedraných oblaků uviděl stádo krav se hnát.

R. Jipija hej, jipija hej, to přízraky táhnou tmou.

2. Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavý  
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavý.  
A oblohou se neslo jeho kopyt dunění  
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

R. Jipija hej ...

3. Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak  
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak.  
A proudy potu máčely jim cáry košilí  
a starý honák uslyšel ten jakot kvílivý.

R. Jipija hej ...

4. Tu jeden z jezdců zastavil a pravil: "Pozor dej",  
svou duši hříchu vyvaruj a dáblu odpírej,  
bys nemusel se po smrti na věky věků štvát  
a nekonečnou oblohou to stádo s náma hnát.

R. Jipija hej ...

## Malý velký muž

Pacifik

1. Dokud tráva bude růst  
Řeky potečou a stoupat bude dým  
Léta utečou a kam padne tvůj stín  
Země tvá bude tvou  
Dokud noci střídá den  
vítr bude vát a mraky poplujou  
Slunce bude plát a tak jak léta jdou  
Země tvá bude tvou

R. Jen malý velký muž  
tolik dobře věděl co je vostrej nůž  
smutek prázdných sedel  
malý velký muž čekal svý znamení  
Jen malý velký muž  
žehnal ohni sílu, z rudých kamenů  
vítal dýmku míru, přesto pohřbil sen  
velký sen u Wounded Knee

## 2. Dokud tráva bude růst

ruce špinavý až v pláni vztýčí kříž  
řeky zastaví se, plakat uslyšíš  
Slunce zař krvavou

Dokud noci střídá den  
slova neplatí, a co je vlastně jen  
ono prokletí, co padlo na tvou zem  
na tvou zem ztracenou

R. Jen malý ...

3. Dokud tráva bude růst  
rány nezhojí a neopláchně déšť  
řeky nespojí se v jeden silný proud  
silný proud nadějí ..

Dokud noci střídá den  
srdce zlomená, a jejich dávný sen  
skalní ozvěna už nevrátí tvou zem  
tu tvou zem ztracenou

R. Jen malý ...

## Na cestě - On the Road

Wabi Daněk

1. Kdy si u silnice stával, deku do půl zad,  
at si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,  
nikdy Kerouaca nečet' a neznal třetí proud,  
přesto býval spolu s Deanem každěj víkend on the road.

2. Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,  
měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,  
životem na plný pecky a neubírat plyn,  
tuhle víru na svý pouti vždycky vzýval Sal i Dean.

3. Tuhle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,  
potom zavolal jen "díky" a já trčel dál,  
od těch dob jsem vždycky hlídal, ať kamkoliv jsem jel,  
nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.

4. Vždycky u silnice stával, vlasy do půl zad,  
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,  
nikdy tuhle knížku nečet' a neznal třetí proud,  
přesto býval spolu s Deanem každěj víkend on the road,  
on the road ...

## Mrtvej vlak

Hoboes

Ami Dmi Ami  
1. Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,  
Dmi E7 Ami  
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkržžený,  
F E7  
Dmi Ami  
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,  
Ami Ami  
jednou za rok touhle trať zaduní vlak pohřební.

2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,  
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,  
nikdo lístky neprohíží, s brzdou je to zrovna tak,  
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Dmi F+ Ami Ddim  
R. Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,  
Ami Ddim E7 Ami  
dálku máš přece rád, nasedat,  
Dmi F+ Ami Ddim  
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,  
Ami Ddim Ami  
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,  
kamarádi pochcípali v sakra nízkých tunelech,  
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,  
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.

4. Jednou vlezíš pod vagón a budeš to mít hotový,  
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,  
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,  
ďábel veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou.

R. Mrtvej vlak ...

Ami  
už jede vlak, už jede vlak ...

## Mississippi blues

Pacifik

Ami Dmi  
1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk  
Ami G Ami  
kalhoty si o plot potrhal,  
Dmi  
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,  
Ami G Ami  
na plácku rád košíkovou hrál,  
F  
C  
křídou kreslil po ohradách plány dětskejš snů,  
Dmi E  
až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejš dnů,  
Ami Dmi  
někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,  
Ami G Ami  
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C  
R. Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,  
Ami F G C Ami  
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk  
na trubku chtěl ve smokingu hrát,  
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,  
uměl se i policajťům smát,  
odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,  
který věci jinejš patří a co sám může mít,  
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,  
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R. Mississippi, Mississippi ...

## Mlýny

Spirituál kvintet

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,  
ve kterým mu táta sbohem dal,  
chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,  
jako slepý na kolejích stál,  
nepochopí jeho oči, jak se může stát,  
jeden že má ležet v blátě, druhéj klidně spát,  
jeho blues se naposledy řekou rozletí,  
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R. Mississippi, Mississippi ...

R. Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
C  
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
G  
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,  
H7  
C D G D C  
o\_táčí, otáčí, otáčí.

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,  
G C G  
melou bez výhod a melou stejně všem,  
C7  
melou doleva jen a melou doprava,  
C  
A D  
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,  
G C G  
melou otrokáře, melou otroky,  
C  
melou na minuty, na hodiny, na roky,  
H7  
G C  
melou pomalu a jistě, ale melou včas,  
G D7 G  
já už slyším jejich hlas.

R. Slyším mlýnský kámen ...

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,  
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,  
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,  
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,  
ty mlýny čekají někde za námi, až zdola zazní naše volání,  
až zazní jeden lidský hlas: no tak už melte, je čas!

R. Slyším mlýnský kámen ...